

RIJEČ UREDNIŠTVA

Poštovani vjeroučitelji,

u jedanaest godina izlaženja „Kateheze“ imali smo prilike obrađivati kojekakve teme što se odnose na pastoralnu praksu. Neke su bile tražene, neke očekivane, a na neke se pomalo bojažljivo poticalo. Nastojali smo, u granicama svojih mogućnosti, svima izići u susret. Bilo je to više i manje uspješnih brojeva, više i manje sretnih ponuda, više i manje prihvaćenih rješenja. To je zapravo sudbina svakog časopisa, pa zašto bi od toga bila izuzeta i „Kateheza“? Sretni smo što i nakon toliko brojeva (44!) još uvijek nisu posustali ni urednici, ni dopisnici ni naši pretplatnici. Naprotiv, svaki čas se po netko javi kao novi pretplatnik tražeći i druge već izišle brojeve, a ne manjkaju nam niti oni koji bi bili voljni surađivati svojim priložima. Naša je iskrena želja: biti stvarno na usluzi pastoralnim djelatnicima najrazličitijih profila i potreba s pritajenom namjerom da ne zadovoljavamo samo konkretne potrebe nego da pomalo dajemo i smjernice kako bi trebala izgledati kateheza budućnosti u našim krajevima, okolnostima i prilikama. Pod tim vidom smišljaju se i određeni katehetski projekti koji će zahtijevati vrlo ozbiljan pristup, prokušane snage i jaku radnu disciplinu. Mislimo da je to i zaslužila naša kateheza, jedna od najživljih djelatnosti krajevine Crkve u vrijeme poslije II. vatikanskog (pastoralnog!) sabora.

Svjesni svega onoga što se u svijetu događa na području katehetskog pastorala ne možemo ostati mirni da se glasovi tih snažnih erupcija, kojima u pozadini stoji mirni i tihi ali uporni rad, ne osjete i u nas. Pa ipak ne bismo željeli biti samo promicatelji nečega što je već požnjelo svoje plodove i ne obećaje više nekih posebnih učinaka. Ne obezvređujući staro, tuđe, dapače stalno ga imajući u vidu, želimo učiniti i nešto što je svojstveno ovom vremenu, nama, što je rođeno ili bi trebalo biti rođeno tu i određeno da tu živi i donosi svoj plod. Nismo još poduzeli niti jednu akciju niti objavili jedan napis da njime nismo željeli proizvesti nešto što bi bilo od koristi konkretnom, našem, katehetskom djelatniku.

To su ideje vodilje koje stoje na početku svake naše inicijative kad ulazimo u jedan izdavački projekt. To nas je na poseban način pratilo pri odlučivanju izdavanja „Katehetskog leksikona“ za hrvatsko govorno područje. Već godinama radimo na ovome izdanju tješeci i same sebe da će se stvar sretno privesti kraju. Možda je stvarno dobro da čovjek na početku jednog pothvata ne može predvidjeti sve ono što će ga čekati na dugom i mukotrpnom putu. Vjerojatno zbog visokih zahtjeva i traženog napora ne bi se nikad odlučio na nešto što će ga do kraja iscrpsti. U tome i jest tajna

velikih „zaloga“”. S druge strane to je i znak da čovjek može puno više nego što i sam misli da mu je dano. Određena doza „ludosti“ potrebna je da se nadiđe ordinarni strah.

Kad smo 1987. godine donijeli odluku o izdavanju „Katehetskog leksikona“ onda smo mislili da će najteži i najzahtjevniji dio posla biti sam prijevod. Kasnije smo uvidjeli da i drugi poslovi nisu ništa manje zahtjevni i vremenski ništa manje ne traju. Želja za davanjem „hrvatskog“ profila ovom fundamentalnom katehetskom djelu nagnala nas je na projektiranje specifičnih katehetskih jedinica koje su svojstvene samo ovom podneblju. Trebalo je za to naći i odgovarajuće ljude koji će savjesno i kompetentno pripremiti tražene jedinice. Osigurati im kriterije kako se ne bi odstupilo od osnovne zamisli Leksikona, ukazati na eventualnu literaturu koju ne bi trebalo nikako gubiti iz vida, odrediti uvjete i rokove, staviti na raspolaganje vlastitu knjižnicu ili se potruditi da se dođe do informacije gdje bi se mogla naći željena literatura. Ne izgubiti iz vida da živimo u zajednici s drugim narodima različitih kultura, tradicija, konfesija, s kršćanima različitih obreda. Svu tu šarolikost trebalo je prenijeti i u jedan Leksikon koji pretendira da bude naš. Osim toga, katehetika je znanost koja ima puno dodirnih točaka s drugim i veoma šarolikim znanostima i s obzirom na teologiju. Tako npr. didaktika, metodika, pedagogija, psihologija, sociologija, komunikologija, itd.; sva šarolikost teoloških disciplina: liturgika, homilijetika, biblijska teologija, fundamentalka, dogmatika, moralka, ekumenska teologija itd. nisu ni u kojem slučaju smjele ostati bez svoje odmjere predstavke u jednom ovakvom leksikonu. To je bio novi zadatak za izdavača da se poveže s takvim ljudima i zamoli ih za stručnu suradnju.

Pa i sama jezična lektura tražila je veliko zalaganje. Treba shvatiti da nije ni u kojem slučaju jednostavan i lagan posao ujednačiti stručnu terminologiju jedne discipline kao što je katehetika. Osim toga kod nas postoje i različite tradicije pod tim vidom, postoje različite škole ili bolje rečeno predstavnici škola, postoji vrlo šaroliki spektar tendencija pod vidom opredjeljenja na tome području. Jedni su više za pohrvaćivanje svakog termina dok drugi skoro posvema zaziru od toga. Jedni su da se vrati na predratnu katehetsku terminologiju dok drugi misle da je poslijeratna već stekla „pravo građanstva“ itd. O svemu tome trebalo se ozbiljno konzultirati i postupno i razborito donositi odluke. Rigidnost nigdje dobro ne dođe pa smo i mi smatrali da je ni ovdje ne treba doslovno primjenjivati. Stručna konzultacija i razbor uvjetovali su konačnu odluku.

Pitanje pak „Indexa“ svojevrsni je problem u izdanjima ovakve vrste, naročito pak kad se radi o prijevodima. To je vrlo minuciozni i dugotrajni posao ako se želi izbjeći greške i omogućiti čitaocu što bolji pregled djela i što veću korist od njega. Cijela ekipa ljudi morala je u isto vrijeme raditi na ovome dijelu posla zahtijevajući maksimalnu koncentraciju i savjesnost.

Ni sam grafički izgled nije bio bez napora i bez razmišljanja. Odlučili smo se ipak da slijedimo izvornik gdje god je to moguće, jer nam je to na koncu bilo i ponajlakše. Pa ipak vjerujemo da smo i tu ostavili tragova koji se mogu smatrati svojstveno našim.

Sve u svemu, zahvalni smo Bogu i vama, dragi naši vjeroučitelji, da smo ovo tako veliko, zahtjevno i stručno djelo, vjerujemo s uspjehom, priveli kraju. Nadamo se da će što prije ugledati svjetlo dana i biti vama od koristi a nama na poticaj da tek sada treba zasukati rukave kad se zna što bi trebala biti i izgledati kateheza. Pod tim vidom nisu od bezazlenog značenja za nas svi oni koji su surađivali u ovom časopisu ili koji se tek okušavaju kao što je slučaj s ovim brojem. Svima iskrena hvala!

Uredništvo